त्रभावात् न देप् देपि धित तु वा का चितः तत्र वाश्व व्यायवाया वाची वा त्रज्ञाने हेतुमाह येनायं दण्डो नामा च्छेद न रूपा मिथ लया त्रपाति निपातितः ज्यन्तात् पतेः कर्मणि टी चेनियः ज नान्तरशरीरे चिकित्यः एतज्ञ कानि नामाया त्रनुत्पत्या शरी रान्तर एव तसभवात् विकारमं घेत्यादिना चेत्रशब्दात् जन्मा न्तरशरिचिकित्येऽर्थे दयः चेत्रादियः परचेत्रेचिकित्ये दति पर स्त्रं तत्र परचेत्रे जन्मान्तरशरीरे ॥ ३२ ॥

पर्यशासीहिविष्ठासे। संदर्श भयदं वपुः। अपिसा वच बन्धूनां निनङ्गविक्रमं मुद्धः॥ ३३॥

ज॰म॰

पर्य। श्रमा राचमी पर्यशासीत् श्राक्रुष्टवती शपेरिनटः
सिचि इलन्लचणा दृद्धः शपउपालकान दृति तङ् न भवति
उपलकानं हि वाचा शरीरस्पर्शनम् दिविष्ठा नभि वर्त्तमाना
तत्पुर्षे कृतिवज्जलमिति सप्तम्या श्रलुक् श्रमाम्बेति पलम्
भयदं राद्रम्यपः शरीरं सन्दर्श्य दर्शयिला बन्धूनां विक्रमं शार्ये
सुज्ञः पुनः पुनः श्रपिस्कवत् स्कोतीचकार श्रतिद्वीत्यादिना
णावित्यनुद्रना स्कायोव दृति वकारः स्कायतेश्विङ णिलीपः द्व स्वदिर्वचनादि श्रभामस्य खयः श्रेषः चर्वमिलञ्च सन्द्वावे नि नञ्जः नष्टुमिक्दित्यर्थः नश्रेः सनि मस्जिनश्राद्यंलीति नुम्
॥ ३३॥

भ॰ पर्यभाषीदित्यादि। असी राचिमी दिविष्ठा सती नभस्या सती भयदं भयजनकं वपुः सन्दर्भ पर्यभाषीत् आकुष्ठवती ब न्थूनां खरादीनां विक्रमं मुद्धर्कारं वारं अपिस्कवच वर्द्धयामास